Assumption University

Public Relations Department

Press Clipping

Date : October 06, 2010

Media Title : Dara Papayon Magazine

Page : No.42

เธอแรง! นักแสดง พิธีกรสาวสวยหมวยขาวที่ไม่ใช่ขาวแบบธรรมดาๆแต่เป็นผิวขาวดุจหยวกกล้วยบวกกับฝีมือและอุปนิสัยที่น่ารักเป็นกันเองทำให้ชื่อของ "ได๋-ไดอาน่า จงจินตนาการ" ยังคงอยู่ยืนหยัดอยู่ในระดับต้นๆของคนบันเทิง ทั้งๆที่ทำงานในวงการมานานกว่า 15 ปี เส้นทางของเธอเผชิญมาแล้วกับสารพัดข่าวลือทั้งหลาย แต่ด้วยความเป็นคนตรงของเธอนี่เอง ทำให้หลายคนมองว่า...เธอคนนี้เป็นนางเอกประเภท....แรงตัวแม่!!!

ล่าสุดก็ขึ้นหัวตัวเป้งหราทุกหน้าสื่อให้ได้ฮือฮากันอีกครั้ง....กับเรื่องเหล่านี้สาวหมวยสวยขาวเปิดใจให้ฟังว่า

"จริงๆนี่ชีวิตในการทำงานกับวงการบันเทิงของได๋ก็เคยโดนข่าวแรงๆมาแล้วสารพัดเรื่องที่แรงสุดก็เช่นว่าเรานี่ถึงขนาดว่าท้องป่องแล้วบินหนีไปทิ้งลูกไว้ที่อเมริกา จนถึงข่าวที่ลือกันจังว่าหนูไปมีอะไรกับผู้ชายทีเดียว 10 คนบนชายหาด (หัวเราะขำ) โอ้โห....นังหมวยคนนี้มันจะอะไรกันนักหนาขนาดนั้นเลยนะคะ และล่าสุดก็ข่าวสงครามปากกับคนในวงการด้วยกันที่กลายเป็นข่าวหน้าหนึ่งของสื่อบันเทิงไทย ที่แม้ว่าวันนี้หนูจะพยายามหลีกเลี่ยงการให้สัมภาษณ์กับสื่อ แต่มันก็คงไม่จบสักที แต่ที่ไม่ให้สัมภาษณ์นี่ก็เพราะหนูเบื่อมากๆ แล้วก็เรื่องนี้มันไม่มีอะไรจะให้ต้องมาพูดถึงกันอีกแล้วนะคะ ซึ่งวันนี้ที่เราจะคุยกันก็คือเรื่องของหนูชีวิตของหนูในเส้นทางวงการบันเทิงซึ่งจะไม่ขอไปเกี่ยวข้องกับเรื่องของคนอื่นๆนะคะเอาแค่ชีวิตหนูคนเดียวก็โอเคแล้วนะพี่นะ (หัวเราะขำ)

ก็เริ่มต้นกันตั้งแต่ชีวิตส่วนตัวเอาเรื่องชื่อก่อนละกัน จริงๆนี่ชื่อ **ไดอาน่า จงจินตนาการ** เป็นชื่อที่หนูใช้ในการทำงานในวงการบันเทิง ชื่อจริงๆตามบัตรประชาชนซึ่งไม่ค่อยมีคนรู้กันมากนักก็คือหนูมีชื่อจริงว่า **สุพรรณี จงจินตนาการ** และก็มีชื่อในภาษาจีนว่า **เฉิน เหมย หลิง** เพราะหนูเกิดที่โรงพยาบาล Baptist ใน Hong Kong และมาโตในประเทศไทยคือเข้ามาเรียนหนังสือในชั้นประถมศึกษาที่โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ และต่อชั้นมัธยมศึกษาที่โรงเรียนนานาชาติร่วมฤดี จนจบระดับปริญญาตรีที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ภาควิชาภาษาจีน เอกบริหารธุรกิจจากมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ จากนั้นก็บินไปเรียนต่อปริญญาโทที่อเมริกาจนจบ Master of Fine Arts สาขา Motion Pictures and Television จาก Academy of Art University San Francisco, California สหรัฐอเมริกา พอกลับมาเมืองไทยก็มีคนชวนเข้าวงการบันเทิงเริ่มจากถ่ายแบบถ่ายแฟชั่นเล่นมิวสิควิดีโอ ฯลฯ มีผลงานในวงการบันเทิงแทบจะครบทุกรูปแบบแล้วมั้งคะ (หัวเราะขำ) คือมีทั้งการเล่นละครโทรทัศน์ เป็นพิธีกรรายการโทรทัศน์และงานอีเว้นท์ต่างๆ เป็นนักพากย์ เคยร่วมพากย์เสียงภาษาไทยให้กับภาพยนตร์เรื่อง **มู่หลาน** มีงานเขียนคอลัมน์ ร่วมงานมิวสิควิดีโอของศิลปินชื่อดังและงานโฆษณาอีกมากมายหลายชิ้น ปัจจุบันเป็นวีเจให้กับ **ทรูมิวสิค** ทั้งทางวิทยุและอินเตอร์เน็ต กับงานด้านภาพยนตร์ก็เคยมีผลงานภาพยนตร์ **ดอกไม้ไนน์มากับขาหมู** ของ ไฟว์สตาร์ และ **Before Valentine "ก่อนรัก...หมุนรอบตัวเรา"** ซึ่งเรื่องนี้เป็นของค่ายไฟว์สตาร์ซึ่งร่วมกันมาเป็นครั้งที่สองหนูก็เลยยอมลงทุนปรับลุค ตัดผมยาวสลวยที่เคยไว้มาตลอดเพื่อหนังเรื่องนี้ตอนนั้นก็โดนเม้าท์เยอะ...ว่าหนูตัดผมสั้นประชดรัก...ว่าเข้าไปนั่น..ทั้งๆที่จริงๆนี่มันเป็นเพราะสาเหตุจากงานภาพยนตร์ที่เรารับเล่นเท่านั้นเองซึ่งหนูคิดว่านานๆหนูจะรับงานหนังสักเรื่องก็อยากทำให้ดีที่สุดก็เท่านั้นแต่มันก็กลายเป็นเรื่องอื่นไปจนได้ (หัวเราะขำ)

คือในบางอาทิตย์หนูก็มีงานเกิน 7 งาน คือแล้วก็แต่ค่ะ แต่ถามว่าเม็ดเงินมันเยอะมั้ย ก็ไม่ได้เยอะมาก เพราะลูกค้าประจำด้วย เศรษฐกิจไม่ดีด้วย หนูก็มีแนวคิดว่าเวลาที่ลูกค้ามีเขาก็จ้างหนูบ่อยๆ พอเขาไม่ค่อยมีเราก็ช่วยๆกัน ก็เลยกลายเป็นว่า บางที 1 วัน พี่ๆสื่อมวลชนก็จะเห็นหนู 6 งาน แต่ที่ได้สตางค์เป็นงานเดียว ที่เหลือเป็นงานช่วย อีกอย่างหนึ่งคือหนูจะมีโปรโมชั่นให้ลูกค้าคือ 10 แถม 1 เศรษฐกิจแบบนี้ต้องใช้วิธีทางเทคนิคกันนิดหน่อย (หัวเราะ) แต่จะทำเป็นบัตรให้เหมือนกัน บางทีก็น่ารักมาก เพราะว่าจ้างเกือบทุกอาทิตย์ ยิ่งเจ้าไหนที่จ้างเราบ่อยๆ ก็จะยิ่ง ลด แลก แจก แถม ฟลูอ๊อฟชั่นไปเลย (หัวเราะอารมณ์ดี)

เพื่อนก็ชอบเม้าท์นะคะว่าหนู...งกงาน....จะเอาเงินไปทำอะไร? นักหนา

ที่จริงก็ไม่ว่าหนูงกหรือขี้เหนียวอะไรนะคะ เงินทองเป็นของหายาก ช่วงนี้เวลานี้เรายังมีแรงมีกำลังและมีคนให้โอกาสเราในการทำงาน เงินทองทั้งหมดที่หามาได้หนูจะให้แม่เก็บค่ะ คือเวลาหนูทำงานลงเวทีปุ๊บแม่ก็จะเอาเงินไปเข้าธนาคาร

ได๋-ไดอาน่า จงจินตนาการ

Assumption University

Public Relations Department

Press Clipping

Date : October 06, 2010

Media Title : Dara Papayon Magazine

Page : No.42

เรียบร้อยแล้ว

หลายคนก็ไม่เชื่ออีกด้วยนะว่าคนอย่างหนูนี่นะ เป็นคนไม่ฟุ่มเฟือย? (หัวเราะขำ) คือตั้งแต่เด็กแม่จะถามหนูตลอดว่าที่อยากได้เพราะอยากได้หรือมันจำเป็น จำได้เลยว่าคำสอนนี้มันฝังลึกมากๆตอนที่ไปเรียนต่อ แต่คุณแม่ไม่ได้อยู่ข้างๆ จะซื้ออะไร คำพูดแม่มันลอยมาในหัวตลอด มันก็เลยติดเป็นนิสัย ถามว่าทุกวันนี้หนูฟู่ฟ่ามั้ย ก็มีในเรื่องเช่นหาของอร่อยๆทานอะไรแบบนี้จะไม่งกเลยอยากทานอะไรทานถ้ามันทำเพราะกองทัพเดินด้วยท้อง เราใช้ร่างกายทำงานก็บำรุงดูแลเขาให้ดีและทำให้เรามีความสุข

แต่แบบฟุ่มเฟือยประเภทว่าต้องแบรนด์เนมต้องอินเทรนด์อะไรอย่างนี้จะไม่เลยหนูยังจำได้เลยว่าตั้งใจจะซื้อแบล็คเบอร์รี่ แต่คิดนานมากเพราะคิดว่ามันเปลือง ก่อนหน้านี้หนูใช้โทรศัพท์เครื่องเดิมที่มีหนังสติ๊กรัดแล้วเอาสก็อตเทปแปะ(หัวเราะขำ)

จนเพื่อนๆเขาบอกว่ารับไม่ได้แล้ว เลยรวมตัวกันซื้อให้ใหม่เพราะเครื่องเดิมนี่มันนานมากแล้ว (หัวเราะเขิน)

ตอนนี้ก็คิดว่าทำงานเหนื่อยเราก็อยากมีความสุขกับอะไรเล็กๆน้อยๆบ้าง อย่าง รถ กระเป๋า คนก็จะถามว่าทำไมไม่ซื้อรุ่นนั้นรุ่นนี้เพราะเราไม่ค่อยได้ใช้ แต่ถ้าหนูอยู่กับพ่อแม่อยู่กับคนที่เรารักอันนั้นไม่ต้องปั้นแต่งเป็นสิ่งที่เรายอมจ่ายเต็มที่อย่างเต็มใจจ่ายแล้วมีความสุขที่สุดแต่แบบเรื่องเสื้อผ้าที่เราต้องใช้ในชีวิตประจำวันและการทำงานนี่ไม่ฟุ่มเฟือยอย่างเด็ดขาดคะ

โชคดีว่าพอมีฝีมือในเรื่องการตัดเย็บเสื้อผ้าอยู่บ้าง ส่วนใหญ่ก็จะตัดชุดใส่เองเป็นส่วนมาก คืองานพิธีกรหรืองานอีเว้นท์ที่เราได้รับมานี่มันไม่ใช่แค่ว่าเราขึ้นไปพูดๆแล้วจบกันไป

แต่เราจะเป็นเหมือนตัวแทนองค์กรหรือภาพลักษณ์ส่วนหนึ่งของสินค้าของลูกค้าเขาอีกด้วยที่จะต้องสื่อสารกับสื่อมวลชนและลูกค้าค่ะ เราก็ต้องเอาชุดไปให้ลูกค้าดูก่อนว่าโอเคมั้ย แต่แบบถ้าชุดเป็นหมื่นปุ๊บหนูจะขอสปอนเซอร์ทันที (หัวเราะ) ส่วนมากก็ 3,000-5,000 บาท บางงานไม่ได้เงินค่าตัวแต่เราก็ตัดชุดใหม่ให้เขา หนูคิดว่ามันไม่ได้เป็นแค่ธุรกิจอย่างเดียว หนูอาจจะบ้างานด้วยแหละเลยอยากให้มันออกมาเพอร์เฟ็คท์ค่ะ

กับเวลาความเป็นส่วนตัวนี่ก็ยอมรับนะคะว่าอาจจะไม่เยอะเท่าคนอื่นเขา แต่ถ้าหากมีเวลาก็จะพักผ่อนอยู่กับบ้าน ได๋เป็นคนไม่ชอบเที่ยวกลางคืน ถ้าไม่มีเหตุจำเป็นว่างานใคร วันเกิดใครก็จะไม่ไปค่ะ เคยถามเพื่อนๆเหมือนกันว่าเมื่อมีเวลาได้พักผ่อนทำไมต้องไปเที่ยวกลางคืนด้วยไม่เหนื่อยเหรอ?

คืองานอย่างเราชีวิตวันๆเจอผู้คนมากมายใช้ชีวิตในแสงสีเสียงมาแล้วทั้งวัน ถ้าอยากพักผ่อนจริงๆก็อยากอยู่เงียบๆเฉยๆ มันจะเหมือนเราดีท็อกซ์ขับเอาเรื่องรกๆเหนื่อยๆในสมองออกไปเสร็จงานแล้วก็แล้วกันไม่ต้องคิดอะไรมากค่ะ

ก็ใช้ชีวิตแบบนี้มาตลอด จริงๆเป็นคนไม่ค่อยชอบความวุ่นวายนะคะ แต่ทำไมเป็นข่าวมีเรื่องมีราวบ่อยก็ไม่ทราบ (หัวเราะขำ) สมัยเด็กๆเคยบอกกับตัวเองไว้ว่าเมื่อเราโตขึ้นทำงานได้เงินที่หามาได้เราจะเอาไว้เลี้ยงตัวเองซึ่งเงินที่เก็บทุกวันนี้ก็คิดว่าเกินพอแล้วสำหรับตัวเอง

ในทุกวันนี้เราหันมามองว่าทำงานเก็บเงินไว้ดูแลทดแทนคุณพ่อแม่ที่ท่านเลี้ยงดูเรามามากแล้ว ซึ่งล่าสุดคุณแม่ท่านป่วยนะค่ะ คือตลอดมานี่ทั้งคุณพ่อคุณแม่แข็งแรงสุขภาพดี ไม่เคยเจ็บไข้ได้ป่วย พอท่านป่วยขึ้นมาเราถึงมีความรู้สึกว่าโอ้โหนี่ถ้าเกิดคุณแม่คุณพ่อท่านป่วยเป็นอะไรไป แล้วเกิดเราไม่มีเงินเตรียมสำรองไว้เพื่อใช้รักษาท่านก็จะรู้สึกว่าเราเป็นลูกที่แย่มาก หรือช่วงนี้บางครั้งคุณพ่อคุณแม่ท่านมีความต้องการเล็กๆน้อยๆ เช่นอยากไปเที่ยว-ไปพักผ่อนที่ไหนก็จะบอกจะเชียร์ให้ท่านไปเราจะออกเงินให้ๆท่านได้ไปหาความสุขใส่ตัวกันบ้างท่านเหนื่อยในการเลี้ยงดูเรามามากแล้วให้เราได้ตอบแทนท่านบ้าง (หัวเราะขำ)

แต่ส่วนมากอาจจะชอบคิดว่าเราเป็นคนสนุกสนานร่าเริงไม่ค่อยอะไร เป็นคนเสียงดัง อาหมวยแจ่มใสชื่นบานตลอดเวลา แต่ว่าจริงๆหนูว่าหนูเป็นคนคิดเยอะค่ะ คิดเยอะมาก มีอะไรก็จะคิดต่อแม้กระทั่งกับงานเอง คนก็จะพูดว่าทำไมเราดูซีเรียสกับงานจังเลย ก่อนขึ้นเวทีกับตอนอยู่บนเวทีและลงเวทีจะคนละคนกัน ยิ่ง 1 ชั่วโมงก่อนขึ้นเวทีใครมาคุยกับเราเราจะไม่รู้เรื่องค่ะ พูดแล้วทะลุอีกหูไปเลย เพราะสมาธิเราอยู่ที่สคริปต์อย่างเดียวค่ะ ค่อนข้างจะซีเรียสมาก เป็นคนแคร์คนอื่นมากกว่าตัวเอง แล้วก็เป็นคนนิ่งๆ ไม่ค่อย อยากยุ่งกับใคร แต่นี่ขนาดว่าไม่ค่อยไปสุงสิงกับใครนักก็ยังเป็นประเด็นให้ปวดหัวได้ทุกวัน ซึ่งเมื่อก่อนก็จะเครียดค่ะกับเรื่องต่างๆข่าวมาก มายที่เกิดกับเราแต่พอเราโตขึ้นมีความคิดและนิ่งได้มากขึ้นก็ทำให้วิธีคิดของเราเปลี่ยนไป ทุก วันนี้ก็ถือว่าใช้ความสงบสยบความเคลื่อนไหวทั้งหลายทั้งปวง เราก็ทำงานของเราไปทำหน้าที่ในฐานะของเราให้ดีที่สุดและที่สำคัญที่สุดยามนี้คือการทำหน้าที่ของลูกให้ดีที่สุดเท่านี้ล่ะค่ะ ชีวิตหนูก็แฮบปี้แล้ว (หัวเราะอารมณ์ดี)

นักรักโลกมายา